

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9890** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] [населено място], представлявано от управителя И. И., против Решение от 19.07.2021 г., постановено по АН дело № 4709/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-007294/05.03.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда" – С., като е наложена на касатора имуществена санкция на 1500 лева за нарушение на чл. 415 ал.1 от КТ.

В жалбата се развиват подробни съображения за неправилност на обжалваното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, което е довело и до неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено. Ответникът Дирекция "Инспекция по труда" – С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. в с. з. оспорва касационната жалба. Излага доводи за правилност на обжалваното съдебно решение, поради което счита, че същото следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София – град, 18 касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е и неоснователна по следните съображения:

С обжалваното в настоящото производство решение Софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че с протокол №ПР2034592/23.12.2020 г. на [фирма] са дадени задължителни предписания, с конкретно определени срокове, измежду които и посоченото в т.24, че в качеството си на работодател следва в срок до 20.01.2021г. да изплати възнаграждение за времето, през което Н. Д. И. е ползвал платен годишен отпуск за 7 дни през м. октомври 2020г., съгласно чл. 177 от КТ. Протоколът е връчен надлежно на управителя на дружеството на 23.12.2020 г. Същият не бил обжалван в законовоопределения срок и е влязъл в законна сила. В периода 25.01.2021 до 09.02.2021г. в Д"ИТ"-С. е извършена последваща проверка по изпълнението на така дадените задължителни предписания, в хода на която е констатирано, че даденото задължително предписание под т.24 в протокол не е изпълнено. Резултатите от последващата проверка са обективирани в протокол № ПР2103777/09.02.2021 г., който е връчен на управителя на същата дата. На база на направените в хода на проверката констатации св. Н. В. намерил, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ. На 09.02.2021 г. съставил АУАН, в който е посочена дата на извършване на нарушението – 21.01.2021 г. в предприятието на работодателя. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и атакуваното Наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Спазени са императивните процесуални правила при издаването и на двата акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Въззивният съд е разгледал направените от жалбоподателя възражения за допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения, като е приел същите за неоснователни без да се спира на всяко едно от тях поотделно.

Въззивният съд е приел за безспорно установено извършеното от дружеството нарушение, на посочената дата в предприятието на жалбоподателя, при което отговорността на дружеството е ангажирана правилно и в съответствие с материалния закон. Изложил е мотиви защо счита, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН от ЗАНН. По отношение размера на наложената санкция СРС е приел, че е определена в минимален размер. При тези мотиви е потвърдил оспореното НП.

Решението е правилно.

Настоящият състав на касационната инстанция споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при

съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП.

В случая е установено нарушение на трудовото законодателство, при което редът за връчване на АУАН е регламентиран в чл. 416, ал. 3 КТ. Тази разпоредба се явява специална по отношение на уредбата в ЗАНН. С разпоредбата на чл. 416, ал. 3 КТ е разписано, че АУАН се връчва на нарушителя лично срещу подпис, а при невъзможност да му се връчи - се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка, като ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган по чл. 399, чл. 400 и чл. 401 КТ. Специалният ред за връчване на АУАН по чл. 416, ал. 3 КТ предполага връчване по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка само и единствено при невъзможност за лично връчване на нарушителя срещу подпис. В конкретния случай АУАН е връчен лично на управителя на дружеството.

Настоящата инстанция не споделя виждането, че в НП описанието на нарушението, мястото и обстоятелствата при които е извършено е лаконично. Дори да е прав жалбоподателят, то лаконичното описание на посочените обстоятелства е достатъчно, стига да съдържат основните факти, нужни за формулиране на нарушението ясно и точно, така че да очертаят рамките, при които следва да организира защита си нарушителя, което в настоящия случай е сторено. Не се споделят възраженията, че посочването на мястото на нарушението, а именно в предприятието на нарушителя е порок, защото не са посочени данни за обекта, където е полаган труд от работника. Наказващия орган не е задължен да установява къде работника е полагал труд, още повече, че заплащането на трудово възнаграждение обикновено не се извършва на същото място, от друга страна всеки работодател може да организира по различен начин времето и мястото на заплащане на възнаграждения. Следователно посочването на предприятието е достатъчно като конкретизация на мястото на извършване на нарушението. В подкрепа на изложеното е и твърдяното от самия касатор схващане относно разпоредбата на чл. 128 от КТ. Ирелевантни са обстоятелствата каква длъжност е заемал работникът, къде е полагал труд, по какви договорни отношения / данни за това би следвало да представи именно касаторът, а липсата им не може да се тълкува в негова полза/. Ирелевантно се явява и възражението за липса на средства за заплащане на дължимото възнаграждение. Що се касае за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, то обстоятелството че последиците от нарушението не са отстранени дори в по-късен момент, до приключване на съдебното следствие пред въззивната инстанция, като не са представени доказателства за изплащане на дължимото възнаграждение.

Споделят се изведените правни изводи на СРС по съществуването на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ на посочената в НП дата. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл. 415, ал. 1 от КТ се явява съставомерно.

Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да му присъди разноски за настоящата инстанции на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в размер от 80 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд - София-град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.07.2021 г., постановено по АН дело № 4709/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав,

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] да заплати на ДИТ С. деловодни разноски в размер 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.